

позната тема је често коришћена у хришћанском сликарству и у уметности Средњег века

хроника из X века [41, т. 3, стр. 358-359]. О Јовановој смрти је настало много легенди [41, т. 3]

Коментар уз 216. "Кресцентије је био обезглављен, окренут наглавачке, па обешен... Италијански летописци говоре да су Кресцентију прво ископали очи, поломили руке и ноге и на говеђој кожи га вукли улицама Рима..." [41, т. 3, стр. 358-359]. "О Кресцентијевом крају су настале многе фантастичне приче" [41, т. 3, стр. 358]

22. "А сам Јован имаше хаљину своју од камиље длаке и појас кожни око бедара својих..." (Матеј, III, 4). Био је монах, или је бар личио на монаха

22. "Причају чак да се он (Јован Кресцентије - А.Ф.), уверивши се у некорисност даљег отпора, преобукао у монашку одећу..." [41, т. 3, стр. 358].

23. Јован Крститељ је познати мученик хришћанске цркве

23. Јован Кресцентије је познати мученик римске историје из X в. [41, т. 3, стр. 358-359]

Коментар уз 236. "Његова (Кресцентијева - А.Ф.) погибија, после краткотрајне, али храбре одбране, прославила му је име... Римљани су дуго оплакивали несретног Кресцентија; у градским актима све до XI в. само Кресцентијево име се сусреће упадљиво често (! - А.Ф.), а за то је било разлога; његово име су добијали синови у многим породицама, очигледно као сећање на храброг борца за слободу Рима. На споменику Кресцентију је уклесан натпис, који је сачуван и до данас; то је један од најлепших средњовековних римских епитафа..." [41, т. 3, стр. 360]

24. Легенда о Јовану Крститељу је једна од основних легенди у јеванђељима, на којима је заснован "јеванђеоски покрет" на почетку н.е. Тај покрет, померањем за $T=X+300$ доспева тачно на крај X и почетак XI в. Дакле, наша формула "ради" већ на протегу од 1000 година

24. Снажан "јеванђеоски успон" крајем X и почетком XI в. Тај успон се поклапа с почетком крсташких ратова. Јеванђеља су основно идеолошко оружје тог раздобља. Постоји чак и посебан израз "јеванђеоска ренесанса из X-XI в."

25. Легенда о вероломству које је довело до кажњавања Јована Крститеља. У јеванђељима је та легенда повезана с вероломством Иродијаде, која је лукавством добила казну за Јована

25. Легенда о вероломству које је довело до кажњавања Јована Кресцентија. У овој варијанти "вероломан" је сам "цар Ирод" - Отон III [41, т. 3, стр. 358-359]

Коментар уз 256. "Нису недостајале ни такве верзије у којима је Кресцентијев пад приписиван срамном Отоновом вероломству" [41, т. 3, стр. 358-359]. Наводно је Отон, посредством витеза Тама, Кресцентију обећао помиловање, а кад се овај предао уз те услове, заповедио је да га казне као издајника [41, т. 3, стр. 359]. Кажњавање Кресцентија је било тако важан политички догађај, да се чак и смрт Отона III 1002. године, у легендама повезује с Јованом Кресцентијем [41, т. 3, стр.